

متن پرسش

سلام: در بحث سوره واقعه فرمودید مقام حور مقام بالائست که به مقربین داده می شود که حتی بالاتر از نیت آنهاست. و وقتی خداوند بخواهد به بهترین وجه از مقربین احوال بپرسد بصورت حور تجلی می کند و... حال با چنین توصیفات دو سوال دارم: ۱. اگر این مقام مخصوص مقربین و معصومین هست پس تکلیف غیر مقربین چه می شود؟ و آیا شاهد قرآنی هست که برای غیر مقربین حور وجود دارد؟ ۲. با توجه به این مقام حور چرا علامه طباطبائی در آن قضیه ای که نقل می کند بین نماز حوری را دیدم و نهایتاً به او محل نگذاشتم و او رفت به آن حور اعتنا نکردند؟ مگر اعمال دنیا غیر از این است که به یکی از بالاترین تجلیات خدا دست پیدا کنیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- در همان بحث روش شد که اصحاب یمین منور به تجلی «و فُزِش مَرْفُوعَةٍ (۳۴) إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً (۳۵) فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَاراً (۳۶) عُرْبًا أَثْرَاباً (۳۷)» هستند. ۲- امثال علامه طباطبائی ها که از جملهی اصحاب یمین هستند آن نوع حوری که مربوط به مقربین است را نخواهند داشت و تعبیر حوری که در آن گزارش آمده است از جملهی همان جمال زیبایی است که برای اصحاب یمین ظهور می کند. موفق باشید